

π, ако се случи да има на прѣдѣ си ν, чете се като б българското б (τὸν πόλεμον = тонь болемонъ), τ, ако се случи да има на прѣдѣ си ν, чете се като д, х, ако има на прѣдѣ си ν или γ, чете като г, а двѣ γγ като се случатъ, първата се чете като н а втората като г. γ прѣдѣ ξ, κ и χ чете се като ν. н. п. τὸν τάφον, τὸν Κύριον, ἄγγελος, λάρυγξ, ἄγκυρα, ἀγχόνη. ι, υ съ точки чете се отдѣлно: εὐνοϊκός, αὔπνος и проч.

Сричкитѣ се раздѣлятъ както и въ Българския езикъ, но сжщитѣ букви, ρρ, σσ или двѣ три съгласни, отъ които никоя гръцка дума не захваща, ако думата не се събира на края на реда, като доде до тѣзи съгласни, то тогива едната трѣба да остане на края на реда отъ дѣсно, а другата или другитѣ се прехвърлятъ въ слѣдующия редъ отъ лѣво. н. п. θάρρος, συν-τάτ-τω, ἔστω-σα.

Гръцкитѣ думи иматъ всякоги ударения, които сж ('), (˘), (˙) оксия, вария, периспомени, а всяка гръцка дума, която наченва отъ гласна, има или (') или (˘) (тънко и гжсто дихание (ψιλή, δασεία), а като начина отъ двугласни, или въ срѣдата, полагатъ тѣзи знакове, не на първата гласна, а на втората. н. пр. εἶσαι καλὸν παιδίον, ὅταν μανθάνῃς γράμματα.

Μάθημα εἰκοστὸν πρῶτον (Двадес. и първий Ур.)

Ἐνταῦθα διὰ τὰς λέξεις, φράσεις καὶ διαλόγους θέλομεν προκατατάττει τὰς Ἑλληνικὰς πρῶτον λέξεις, δεῦτερον δὲ τὰς Ῥωσικὰς, μετὰ τὰς ὁποίας ἐν παρενθέσει, ὅπου δὲν εἶναι ὅμοιαι ταῖς Βουλγαρικαῖς κατὰ τὴν προφορὰν καὶ τόνον, θέλομεν καταχωρεῖ τὰς αὐτὰς λέξεις μὲ Βουλγαρικά γράμματα καὶ τόνον, δεικνύοντες οὕτω, πῶς πρέπει νὰ προφερθῇ ἡ Ῥωσικὴ αὕτη